

Anvendelse af bekendtgørelsesformen

FOB nr. 87.155

Overfor Socialministeriet rejst spørgsmål om, hvorledes bemyndigelsesbestemmelsen i § 42, stk. 4, i bistandsloven agtedes udnyttet.

(J. nr. 1987-391-059).

I en skrivelse af 10. marts 1987 skrev jeg således til Socialministeriet:
»I december 1982 blev der af Socialministeriets arbejdsgruppe om regelsanering nedsat en arbejdsgruppe, der fik til opgave at undersøge spørgsmålet om bindende og vejledende forskrifter i henhold til bistandsloven.

I sit arbejde tog arbejdsgruppen udgangspunkt i nogle skrivelser fra ombudsmanden.

Arbejdsgruppens redegørelse, der forelå i marts 1983, indeholder en gennemgang af samtlige bemyndigelsesbestemmelser i bistandsloven. Det er undersøgt, hvad den enkelte bestemmelse giver bemyndigelse til, i hvilken form det kan ske (cirkulære eller bekendtgørelse), og om bemyndigelsen er udnyttet, og da i hvilken form.

En af arbejdsgruppens konklusioner var, at bekendtgørelsesformen bør anvendes, når der er tale om bindende forskrifter, der normerer borgernes retsstilling i forhold til det offentlige.

På s. 28 i arbejdsgruppens redegørelse er omtalt bestemmelsen i bistandslovens § 42, stk. 1, hvorefter socialministeren fastsætter retningslinier for, hvornår hjælpen efter bestemmelsen ydes som lån. Arbejdsgruppen anfører, at regler, udstedt i henhold til den pågældende bestemmelse, bør ske i bekendtgørelsesform. Tilsvarende er anført i bilag 7, s. 14 a, i 2. rapport fra Socialministeriets kontanthjælpsudvalg vedrørende revision af bistandslovens kontantafsnit (marts 1984).

Jeg har konstateret, at Socialministeriet ikke i overensstemmelse med det anførte har anvendt bekendtgørelsesformen ved udstedelsen af de seneste retningslinier i henhold til § 42, stk. 1, i bistandsloven, jf. herved Socialministeriets cirkulære af 17. december 1986 om hjælp efter bistandslovens § 42, stk. 8.

Da jeg går ud fra, at cirkulæret kun vil være gældende i kort tid, jf. de nye kontanthjælpsregler, der træder i kraft den 1. juli 1987, finder jeg ikke anledning til at iværksætte en særlig undersøgelse af, hvorfor ministeriet har undladt at anvende bekendtgørelsesformen i det foreliggende tilfælde.

Jeg finder imidlertid under henvisning til bestemmelsen i ombudsmandslovens § 6, stk. 5, at burde anmode ministeriet om at oplyse, hvorledes den nye bemyndigelsesbestemmelse i § 42, stk. 4, i lov nr. 938 af 23. december 1986 om ændring af bistandsloven, agtes udnyttet.«

I skrivelse af 1. april 1987 meddelte Socialministeriet mig, at der i løbet af foråret 1987 ville blive udsendt en bekendtgørelse om uddannelseshjælp efter bistandslovens § 42 (det er senere sket, jf. Socialministeriets bekendtgørelse nr. 432 af 19. juni 1987).

I skrivelse af 6. april 1987 til Socialministeriet meddelte jeg, at jeg - under hensyn til at de omtalte regler nu ville blive fastsat i bekendtgørelsesform - ikke foretog videre.